

PUHE MAASEUDULLE LÄHTEVILLE AGITAATTOREILLE

SANOMALEHTISELOSTUS

Toverit, te kaikki tiedätte, että suurin osa työläisistä, sotilaista ja talonpojista niin Iso-Venäjällä kuin muidenkin kansakuntien keskuudessa, jotka aikaisemmin kuuluivat Venäjään — ennen pakonalaisina, nyt vapaan Venäjän tasavallan osina, — on tunnustanut Neuvostovallan. Edessämme on vielä pieni ottelu Kaledinin vastavallankumouksellisen sotajoukon vähäisiä jäännöksiä vastaan, Kaledinin, jonka nähtävästi pitää omalla Donilla ollessaankin pelastautua vallankumouksellisilta kasakoiilta.

Ja nyt, kun vastavallankumouksen viimeinen tuki on luhistumassa, me voimme sanoa varmasti, että Neuvostovalta yhä lujittuu. Ja siitä tulee luja. Kaikki käsittävät tämän hyvin, sillä havainnollinen kokemus on osoittanut, että ainoastaan tämä valta, itse työläiset, sotilaat ja talonpojat omissa Neuvostoissaan kykenevät viemään Venäjän kaikkien työtätekevien vapaan yhteiselon tielle.

Vastassamme on kaksi voimakasta vihollista: toinen niistä on kansainvälinen pääoma. Se seisoo meitä vastassa ja seuraa raivoissaan vihaamansa Neuvostovallan lujittumista. Epäilemätöntä on, että nuo miljardöörit eivät voi olla käymättä sotaa saadakseen haltuunsa minkä hyvänsä toiselta anastetun lisäpalan. Epäilemätöntä on sekkin, että he ovat toistaiseksi vielä Neuvostotasavaltaa voimakkaampia.

Mutta on osoittautunut, että vaikka kapitalistit ovatkin meitä voimakkaampia, he kuitenkin lähettävät jo edustajiaan meidän komissaariemme luo ja ehkäpä tunnustavat vielä Neuvostovallankin ja jopa lainojen kuolettamisen-

kin,— se on kauhea ja mitä kipein isku heidän pullottavalle taskulleen. Ja nuo maailman finanssioligarkian edustajain puheet osoittavat, että maailman kapitalistit ovat joutuneet umpikujaan. He haluaisivat mielellään selviytyä sodasta ja hyökätä kaikkine voimineen vihaamansa Neuvostotasavallan kimppuun, joka on syyttänyt palon koko Euroopassa ja Amerikassa, mutta he eivät kykene sitä tekemään.

Vallankumouksemme on sodan synnyttämä; jos sotaa ei olisi, voitaisiin havaita koko maailman kapitalistien liittyvän yhteen, yhdistyvän lujemmin meitä vastaan käytävän taistelun pohjalla. Heitä vaivaa ajatus: kunhan tulipalomme kipinät eivät vaan putoaisi heidän katoilleen. Mutta eihän Venäjältä voi erottautua Kiinan muurilla. Maailmassa ei ole ainoatakaan työväenjärjestöä, jossa ei olisi otettu suurella innostuksella vastaan dekreetejämme maasta, pankkien kansallistamisesta j.n.e.

Mahdollisesti meidän on kestettävä vielä ankara taistelu, kuitenkin, toverit, olkaa varmoja, että työläiset, joita omat kapitalistit sortavat, heräävät jo useimmissa maissa, ja vaikka kaikkien maiden kaledonilaiset kuinka raivoaisivat, ja vaikka heidän onnistuisi antaa Venäjälle tilapäinen isku, heidän asemansa ei siitä lujittuisi. Meidän asemamme sitä vastoin on kyllin lujittunut, sillä puolellamme ovat kaikkien maiden kaikki työläiset. (Suosionosoituksia.)

Toinen vihollisemme on taloudellinen rappiotila. Ja rapiotilan voittamiseksi on kamppailtava sitäkin voimaperäisemmin, koska Neuvostojen asema on lujittunut. Teidän, toverit, onkin tehostettava tuota kamppailua. Teidän matkanne, kummankin nykyään Neuvostovaltaa johtavan hallituspuolueen agitaattorien matka tulee olemaan suuri-merkityksellinen. Ja luulen, että syrjäseuduilla edessänne on voimiakysyvä, mutta kiitollinen työala Neuvostovallan lujittamiseksi, vallankumouksellisten aatteiden levittämiseksi maaseudulle, taloudellisen rapiotilan poistamiseksi ja työtätekevän talonpoikaiston vapauttamiseksi maaseutukulakeista.

Edessämme on raskas ja voimiakysyvä työ — sodan aiheuttamista iskuista toipuminen. Muiden Euroopan maiden porvaristo on valmistautunut paremmin kuin meidän porvaristomme. Elintarpeet jaettiin siellä oikein, joten heillä

on nyt helpompaa, oikein oli järjestetty sotilaiden vaihto rintamalla. Mitään sellaista ei saanut aikaan tsaarivalta eikä myöskään Kerenskin valta, joka oli kahden vaiheilla häilyvää porvariston ja sovittelijain valtaa.

Juuri siksi Venäjän tilanne onkin nyt erittäin vaikea. Rakentaakseen raunioille sosialistisen yhteiskunnan perustan sen on ratkaistava organisaatiotehtävät, taisteltava niitä uupuneita ja suorastaan huligaaniaineksia vastaan, jotka omien etujensa vuoksi voimistavat rappiotilaa.

Toverit, kuten jo mainitsin, edessänne on vaikea, mutta kiitollinen työala: talouden kuntoonsaattaminen maaseudulla ja Neuvostovallan lujittaminen. Mutta teillä on apulaisia, sillä me tiedämme, että jokaiselle omalla työllään elävälle työläiselle ja talonpojalle tietoisuus sanelee sen, että ilman Neuvostovaltaa ei voida pelastua nälänhädästä eikä tuhosta. Ja me voimme pelastaa Venäjän. Kaikki tiedot puhuvat siitä, että Venäjällä on viljaa, ja sitä olisi nytkin, jos se olisi aikanaan luetteloitu ja jaettu oikeudenmukaisesti. Jos luotte katseenne yli äärettömän Venäjän ja tarkkailette rautateillä vallitsevaa rappiotilaa, niin tulette vakuuttuneiksi, että meidän on voimistettava valvontaa ja jaettava meillä oleva vilja, muussa tapauksessa nälkä saattaa tuhon omaksi sekä meidät että teidät. Tästä voidaan selviytyä vain yhdellä ehdolla: jos jokainen työläinen, jokainen talonpoika, jokainen kansalainen käsittää, että hän itse, vain hän itse voi auttaa itseään. Kukaan, toverit, ei teitä auta. Koko porvaristo, virkamiehistö, sabotoijat ovat teitä vastaan, sillä he tietävät, että jos kansa jakaa keskenään tämän koko kansan omaisuuden, joka tähän asti on ollut kapitalistien ja kulakkien käsissä, niin se puhdistaa Venäjän parasiteista ja tyhjäntoimittajista. Ja siksi he ovat koonneet kaikki voimat työtätekeviä vastaan, alkaen Kaledinista ja Dutovista ja päättyen sabotaasiin ja vanhan tottumuksen, porvariston riistotottumuksen mukaan tapahtuvaan ryysyläisainesten ja niiden lahjomiseen, jotka ovat pelkästään väsyneet eivätkä kykene vastustamaan. Tänään he lahjoivat tietämättömiä, valistumattomia sotilaita, että he järjestäisivät viinapogromeja. Huomenna he lahjoivat rautatiehallintojen työntekijöitä, että he pidättäisivät pääkaupunkiin lähetettyjä lasteja; sitten alustenomistajia, että he pidättäisivät viljaproomuja j.n.e. Mutta kun kansa käsittää, että ainoastaan järjestyneisyys antaa sille

mahdollisuuden tiivistää rivinsä ja luoda toverikurin, niin silloin kaikki porvariston salahankeet ovat sille vaaratomia.

Juuri tämä on tehtävänne, juuri siellä teidän on oltava yhdistäjinä, järjestäjinä ja Neuvostovallan pystyttäjinä. Siellä, maaseudulla, te kohtaatte talonpoikais-„porvareja”, kulakkeja, jotka yrittävät tuhota Neuvostovallan. Heitä vastaan teidän on helppo taistella, sillä joukot ovat puolellanne. Ne näkevät, ettei keskuksesta tule maaseudulle rankaisuretkikuntia, vaan agitaattoreita, jotka tuovat maaseudulle valoa tiivistääkseen jokaisessa kylässä niiden rivit, ketkä tekevät itse työtä, ketkä eivät ole eläneet toisten kustannuksella.

Ottakaamme maakysymys: maa on julistettu kansan omaisuudeksi, ja kaikki omistusmuodot tullaan hävittämään. Täten on otettu suuri askel eteenpäin riiston poistamiseksi.

Tässä voimistuu taistelu rikkaiden talonpoikien ja työtätekevien talonpoikien välillä, ja köyhälistöä on autettava kokemuksen avulla, omakohtaisella taistelulla eikä kirjan avulla. Me emme ottaneet tilanherroilta maata sitä varten, että se joutuisi pohatoille ja kulakeille, vaan että se joutuisi köyhälistölle. Tämä saa talonpoikaisköyhälistön sympatian ja myötätunnon puolellemme.

On huolehdittava siitakin, etteivät maanviljelyssä käytettävät työvälineet ja koneet olisi kulakkien ja pohattojen hallussa. Niiden täytyy kuulua Neuvostovallalle ja ne on annettu volostikomiteoiden välityksellä työtätekevien joukkojen väliaikaiseen käyttöön. Ja niiden itsensä on valvottava, etteivät nämä koneet olisi kulakkien rikastumisen välineenä, vaan että niitä käytettäisiin vain oman pellon muokkaamisessa.

Jokainen talonpoika auttaa teitä tässä vaikeassa tehtävässä. Selittäkää maaseudulla, että kulakeille ja kansanrylkyreille on asetettava rajoituksia. Tarvitaan elintarvikkeiden oikeaa, tasasuhtaista jakelua, jotta kansan työn tulokset olisivat työtätekevän kansan käytettävissä. Ja yhtä rikasta vastaan, joka ojentaa ahnehtivan kouransa kansan omaisuutta kohti, on asetettava kymmenen työtätekevää.

Neuvostojen tulot ovat 8 miljardia, mutta menot 28 miljardia. Asioiden näin ollen me teidän kanssanne kärsimme

tietenkin haaksirikon, ellemmme kykene irrottamaan tätä valtiolaivaa karilta, jolle tsaarivalta on sen ajanut.

Ulkoinen sota on päättynyt tai on päättymässä. Se on selvä. Nyt on alkanut sisällissota. Porvaristo, joka on kätkenyt ryöväämänsä rikkauudet kirstuihinsa, tuumii rauhalisena: „Ei hätää,— kyllä me selvittää, jalka aika kuluu”. Kansan on paljastettava nuo „rohmurit” ja pakotettava heidät palauttamaan ryöstämänsä takaisin. Teidän on tehtävä se paikkakunnilla. Emme saa antaa heidän kätkeytyä, jotta välttyisimme joutumasta täydelliseen perikatoon. Ei poliisin pidä heitä pakottaa,— poliisi on tuhottu ja haudattu,— kansan itsensä on se tehtävä, ei ole muuta keinoa taistella heitä vastaan.

Oikeassa oli bolshevikki-vanhus, joka selitti kasakalle, mitä on bolshevismi.

Kasakan kysymykseen: Onko totta, että te, bolshevikit, ryöstätte? — vanhus vastasi: Kyllä, me ryöstämme ryöstettyä ¹¹⁶.

Me hukumme tuohon mereen, ellemmme ongi noista kätkeistä esiin kaikkea niihin piilotettua omaisuutta, kaikkea, mikä on ryövätty kaikkina julkean, rikollisen riiston vuosina.

Me hyväksymme piakkoin TpKK:ssa lain uuden veron määräämisestä omistaville, mutta teidän itsenne pitää panna se täytäntöön paikkakunnilla, jotta jokainen sodan aikana ryöstetty satanen olisi työtätekevien hallussa. Teidän ei pidä tehdä sitä ase kädessä: aseellinen sota on jo päättynyt, mutta tämä sota vasta alkaa.

Riistäjien voimat eivät voi kukistaa vallankumoustamme, kun käymme nyt järjestyneesti asiaan käsiksi, sillä kanssamme ja puolellamme on koko maailman proletariaatti.